

Допис о примени инфузија у спорту из угла допинга

Антидопинг агенција Републике Србије користи прилику да још једном подсети све спортисте и чланове њиховог стручног тима о статусу инфузија на Листи забрањених допинг средстава <http://www.adas.org.rs/doping-kontrola/lista-zabranjenih-doping-sredstava/>. У оквиру супстанци и метода које су су увек забрањене у спорту (на и изван такмичења), под делом – физичке и хемијске манипулације, налази се да је следеће: Интравенске инфузије и/или ињекције у количини већој од 100 mL у периоду од 12 сати су забрањене осим оних које су легитимно примљене у току болничког третмана, хируршких процедура или клиничког дијагностичког испитивања.

Према члану 2.2.1 Светског антидопинг кодекса, дужност спортиста је да обезбеде да забрањена супстанца не доспе у њихова тела и да не користе ниједан забрањени метод. Није неопходна намера, пропуст, немар или свесна употреба од стране спортисте да би постојала повреда антидопинг правила, коришћењем забрањене супстанце или метода. Према члану 2.2.2, успех или неуспех коришћења забрањене супстанце или забрањеног метода није важан. Да би настала повреда антидопинг правила довољно је да су забрањена супстанца или забрањени метод коришћени или да је постојао покушајкоришћења.

Примена инфузија у спорту је строго забрањена осим у случајевима када за то постоје јасно документоване медицинске индикације, у ситуацији када је спортиста лечен у болници или некој другој здравственој установи, и када му је опште здравствено стање угрожено. У тим ситуацијама, спортиста мора и треба да прими инфузију као терапију и крене у процес одобравања терапеутског изузећа (ТУЕ) <http://www.adas.org.rs/tue/izuzece-radi-primene-u-terapijske-svrhe-tue/>

У складу са горе наведеним, јасно је да је примена инфузија у сврху “убрзане рехидрације”, “освеживања спортисте”, “бољег опоравка”, “витаминске бомбе” и слично, строго забрањена. Спортисти у овим ситуацијама себи додатно отежавају ситуацију и обезбеђују доказе, тиме што постављају слике на друштвене мреже на којима се види да примају инфузије видно добро расположени, без присуства болести и медицинских индикација.

У овим случајевима наглашавамо да одговорност поред спортисте, носе и установе у којима спортиста под тим условима прима инфузију јер је то забрањена метода и чине повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 2. Закона о спречавању допинга у спорту и члана 2.2 Светског антидопинг кодекса – коришћење или покушај коришћења (примена, уношење, убризгавање или конзумирање на било који начин) забрањене супстанце или забрањеног метода.

Подсећамо спортисте да је орална рехидрација код здравих особа подједано ефикасна као и примена инфузија и нема доказа да помаже у смислу бољег опоравка, па овакав ризик није вредан казне која следи.